

JAARVERSLAG 1940.

Dames en Heeren,

Weinig konden wij allen na de zoo geslaagde Jaarvergadering in Zaandam vermoeden, dat korten tijd daarna zich zulke diep ingrijpende veranderingen in ons volksbestaan zouden voltrekken, veranderingen, die ook op het vereenigingsleven een grooten invloed hebben gehad.

Het zal U daarom niet verwonderen, dat wij U slechts een sober jaarverslag kunnen aanbieden, waaruit niettemin vertrouwen in de verdere ontwikkeling van onze Smalfilmliga spreekt, een vertrouwen, dat gebaseerd is op de gezonde organisatie en de werkkraft, waarvan onze vereeniging blijk heeft gegeven en die haar, met Uw aller medewerking in staat zal stellen de huidige moeilijkheden te boven te komen.

Deze moeilijkheden zijn zoowel van ideëelen als van materieelen aard en oefenen in menig opzicht een remmenden invloed op de activiteit van onze leden en afdeelingen uit. Denken wij slechts aan het feit, dat menigeen tengevolge van de gewijzigde omstandigheden zich beperkingen moet opleggen, aan de thans

zeer verminderde hoeveelheid filmmateriaal en filmapparaten bij belangrijk gestegen prijzen, het foto- en filmverbod, de verduisteringsmaatregelen, de beperkte vervoersgelegenheid enz., enz. Dat desalniettemin het clubleven zich in de meeste afdelingen geleidelijk aan heeft hersteld voorzover dit thans mogelijk was, stemt tot voldoening, welke getemperd wordt door de onzekerheid omtrent de toekomst en het feit, dat wij momenteel geen contact hebben met onze overzeesche afdelingen en wij niet weten hoe deze zich verder zullen ontwikkelen.

Dit verbroken contact bracht nog met zich mede een sterke vermindering van onze inkomsten en dit, gevoegd bij de geleidelijk aan gestegen uitgaven, plaatste ons voor de noodzakelijkheid aanmerkelijke bezuinigingen in te voeren. De nummers van „Het Veerwerk” voor de overzeesche afdelingen werden tot nader order geschrapt, evenals alle bijzondere uitgaven. De op de laatste jaarvergadering gemaakte plannen voor betere technische voorlichting, voor uitbreiding van het eigen filmarchief en voor doeltreffende propaganda moesten tot betere tijden worden uitgesteld. De secretariaatskosten werden tot een minimum teruggebracht.

Naast deze bezuinigingsmaatregelen, noodig voor een goed vereenigingsbeheer, bleef het oog evenwel steeds gericht om den band met de leden te behouden en daarbij te trachten het ledental nog uit te breiden, voorzover de zeer beperkte middelen en de omstandigheden dit toelieten. Ondanks de huidige moeilijkheden is een toename van 80% te constateeren en wij hopen, dat het hierbij niet blijft.

Dat deze hoop niet geheel ongemotiveerd is, moge blijken uit de oprichting van onze jongste afdeling Amersfoort op 12 December 1940, terwijl er teekenen zijn, dat wellicht nog meer zullen volgen, indien plaatselijk de juiste personen kunnen worden gevonden, die met enthousiasme en volharding de niet altijd dankbare bestuurstaak willen aanvaarden.

De bestaande afdelingen hebben, zooals begrijpelijk, eveneens den terugslag van de gebeurtenissen ondervonden. Dit komt ook in hunne jaarverslagen, — die wij nog steeds in te gering aantal ontvangen, — tot uiting. Na een periode van stilstand bleek gelukkig de veerkracht en de activiteit der leden niet geheel verlamd te zijn en geleidelijk aan begon het clubleven zich hier en daar te herstellen. Voorbeelden daarvan zijn: Den

Haag, Eindhoven, Twente, Amsterdam, Zaandam en ook Rotterdam, later gevolgd door anderen. Vooral de eerstgenoemde drie vertoonen een opgewekt clubleven en toenemend ledental. De grootste moeilijkheden werden in Rotterdam ondervonden en deze zijn daar nog niet geheel overwonnen.

Doordat de buitenopnamen veelal aan beperkingen zijn gebonden — in het beveiligingsgebied zelfs verboden — moest meer aandacht besteed worden aan werk binnenshuis en zooals b.v. in Den Haag is gebleken, niet zonder succes. Op deze weg zullen de afdelingen en ook de leden verder moeten gaan met als nuttig resultaat een betere beheersching van de opnametechniek, waarvan later de vruchten geplukt zullen worden.

Behalve voor het technische gedeelte bestaat echter ook belangstelling voor het zien van goede amateurfilms en dit punt geeft ons onder de huidige omstandigheden groote moeilijkheden. Geschiedte filmprogramma's zijn thans practisch niet te verkrijgen, zoodat meer de weg gevolgd zal moeten worden van uitwisseling van korte filmprogramma's tusschen de afdelingen onderling, hetgeen ook reeds in enkele gevallen is geschied. Ook de algemeene leden zouden wij gaarne daarin betrekken hoewel de oplossing daarvoor niet gemakkelijk is.

Verder is gezocht naar de mogelijkheid om b.v. van de niet-bekroonde films een bescheiden programma samen te stellen. Toen in Mei 1940 het normale „Nationaal Programma” niet kon worden rondgezonden is in het najaar een collectie van enkele bekroonde en niet-bekroonde films samengesteld, die in een aantal afdelingen — minder dan wij gedacht hadden — heeft gecirculeerd. In deze richting kan wellicht nog iets meer bereikt worden.

Uitgaande van de overweging, dat de Nationale Filmwedstrijd, behalve als „leverancier” van het rondreisprogramma, een belangrijke plaats in het vereenigingsleven vervult en naar buiten toe eenige bekendheid aan onze organisatie geeft, werd in het najaar van 1940 besloten om dezen wedstrijd ondanks alles, toch te laten doorgaan. Wij hielden daarbij rekening met de mogelijkheid, dat de wedstrijd misschien op een teleurstelling zou uitloopen, doch gelukkig is de deelname groter gebleken dan wij verwachtten, ook van niet-leden, zoodat de jury een volle dagtaak noodig had (van 's morgens tot 's avonds laat) om de prijswinnaars vast te stellen. In

tegenstelling met het vorige jaar zijn onder de „Junioren“ ditmaal geen uitblinkers, terwijl daarentegen de „Senioren“ met hunne speelfilms goed voor den dag gekomen zijn. De documentaire films blijken bij onze amateurs het meest in trek te zijn zonder evenwel opmerkelijke prestaties op te leveren; truc- en teekenfilms zijn nog vrijwel „terra incognita“.

Wanneer wij thans overgaan tot een kort overzicht van hetgeen in het afgelopen jaar in het verenigingsleven is gebeurd, memoreeren wij eerst de geslaagde jaarvergadering op 27 en 28 April in Zaandam, die dank zij de gulle en hartelijke medewerking der Zaausche leden bij de bezoekers een prettige herinnering heeft achtergelaten. De vergadering zelf verliep onder de voortvarende leiding van den heer De Clercq, zeer vlot. Belangrijke mutaties in het bestuur vonden niet plaats; alleen nam de heer Weber de plaats van den heer Japikse in. De besproken plannen konden helaas, zooals hierboven is vermeld, niet tot uitvoering komen.

De Mei-gebeurtenissen brachten tijdelijk een stilstand in het verenigingswerk. Daarna heeft onze adjunct-secretaris, de heer Stam, wegens verhindering van den Algemeen Secretaris, op verdienstelijke wijze de loopende zaken behartigd tot het werk weder gezamenlijk kon worden hervat.

Nadat het verenigingsleven in het najaar op gang was gekomen, werden wij in November genoodigd, tot een onderhoud met den Duitschen Filmgemachtigde Dr Zimmer, waarbij o.m. de plannen voor een centrale organisatie van het filmamateurisme hier te lande ter sprake kwamen. Het bleek, dat de gedachte organisatie vrijwel parallel zou kunnen loopen met hetgeen bij ons reeds tot stand is gebracht, al zijn enkele wijzigingen te verwachten. Een definitieve regeling is nog niet getroffen en wij blijven in deze ons op de hoogte houden. Op zijn verzoek hebben wij Dr Zimmer alle gewenschte inlichtingen over onze vereniging verstrekt.

Met de redactie van „Het Veerwerk“ bleef de prettige verstandhouding als van ouds bestaan. In dezen moeilijken tijd vervult dit orgaan een belangrijke plaats in het algemeen verband. Toen tengevolge van de steeds stijgende bedrijfsonkosten een verhooging van het abonnement niet te vermijden was, zijn wij, zoover als ons mogelijk was, daaraan tegemoet gekomen, hoewel het verenigingswerk feitelijk te sterk moest worden beknib-

beld. De grondslag voor een definitieve regeling zal echter op deze jaarvergadering gelegd moeten worden, waarbij van de afd. financieele offers gevraagd zullen worden, die terwille van een gezonde verdere ontwikkeling noodzakelijk en onvermijdelijk zijn.

Het contact met het buitenland is uit den aard der zaak sterk ingekrompen en bepaalde zich tot een zeer bescheiden correspondentie met enkele landen. Het Internationale Congres en Concours werden tot betere tijden uitgesteld. Moge deze niet al te lang op zich laten wachten.

Het is deze hoop, dat ons de moed geeft aan de groote moeilijkheden, welke wij thans allen ondervinden, het hoofd te bieden. Met Uw aller krachtige medewerking en inspanning vertrouwen wij daarin te kunnen slagen, maar laten wij dan ook niet schromen die offers te brengen, die de vereniging gezond en krachtig door dezen moeilijken tijd tot grootere bloei kunnen leiden. Hierop moet ons streven gericht zijn en in het besef, dat dit ons aller belang is moge na het woord nu de daad volgen.

Rotterdam, April 1941 De Alg. Secretaris.
I. A. F. F. JANSEN.

Jaarvergadering-impressies.

(v.s.)

„En we gane met zijn allen naar de Saan“ enz. Op zoek naar de zaal, waar de jaarvergadering gehouden zou worden, klonk voornoemd schoon lied door de half in het duister gelegen concertzaal van Tivoli en ik voelde me op de goede weg. De Zaaankanters waren blijkbaar goed vertegenwoordigd en hadden direct voor de juiste stemming plus een doos fijne amandelgebakjes gezorgd, welke gul uitgedeeld werden.

De vergadering begon laat en werd in record-tempo afgewerkt, het tempo werd steeds sneller, naarmate onze buitengewoon vriendelijke Voorzitter steeds vaker en sneller zijn horloge raadpleegde. Intussen bleek de definitie van een vergadering, zijnde een bijeenkomst waar alle problemen afdoende opgelost worden en waar men erg op zijn woorden moet passen, nog steeds juist.

Filmisch buitengewoon aardig waren de momenten, wanneer tijdens het voorlezen van de notulen, enz. alle hoofdbestuurleden onfeilbaar tegelijk hun blaadje omsloegen.

Uit de discussies, voortreffelijk snel verwerkt door onzen Voorzitter, en het vertoonde programma, bleek toch wel, dat men in het algemeen tegenover de Nationale Kino-wedstrijd wel wat al te vreesachtig gestemd is.